

דָּדִינָא קְשֵׁיָא, כַּמָּה דָאַתֶּמֶר לְרֹחֹזׁ עַל הַיָּאָרֶד. עַל הַיָּאָרֶד
דִּיקְאָ, וְלֹא עַל הַיָּם. וְאֵי תִּמְאָ, הֲא בְּתִיב (שמות יז) וּמְטָה
אֲשֶׁר הַפִּתְּבָּחָ בָּו אֶת הַיָּאָרֶד. וּמְשָׁה לֹא הַפִּתְּבָּחָ אֶלָּא בַּיָּם,
וּקְרִיָּה קָרָא יָאָרֶד. אֶלָּא יָאָרֶד הוּא דְמַחְאָ אַהֲרֹן עַל יְדָא
דְמָשָׁה, וּשְׂוּוּיָה קָרָא דָאֵיהוּ עַבְדָ.

כְּהַאֲיִ גְוֹנוֹנָא (שמות ז) וּמִלְאָ שְׁבֻעָת יְמִים אַחֲרֵי הַפּוֹתָה יְיָ
אֶת הַיָּאָרֶד, וְאַהֲרֹן הַפִּתְּבָּחָ, אֶלָּא (ס"א דעל דא) עַד
דָאַתָּא מִסְטָרָא דְקֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, קְרִיָּה קָרָא הַפּוֹתָה יְיָ,
לְבַתֵּר קְרִיָּה בְּשָׁמָא דְמָשָׁה. וּבְעֲרוֹתִיהָ הַוּלָכּוֹת, אַיִנּוֹן
שָׁאָר מִשְׁרִין דָאַתִּין מִסְטָרָא דָא.

(שמות ב) וְתִפְתַּח וְתִרְאָהוּ אֶת הַיְלָד. וְתִרְאָהוּ, וְתִרְאָ מִבְּعֵי
יְיָה, מַאי וְתִרְאָהוּ. וְהָא אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן לִית לְךָ
מַלְהָ בָאָוְרִיִּתָא, אוֹ אֶת חַד בָאָוְרִיִּתָא, דְלֹא אִת בֵּית
רְזִין יְקִירִין וְעַלְאַיִן. אֶלָּא הַכִּי אָוְלִיפְנָא, רְשִׁימָא דְמַלְכָא
וּמְטָרְנוּגִיתָא אֲשַׁתְּכַחַת בֵּיתָה, וְאִיְפּוֹן רְשִׁימָא דְוָאוֹז הַ"א,
מִיד וְתִחְמֹל עַלְיוֹ וְגַוּ. עַד פָּאוּן לְעַילָּא. מִפְּאוּן וְלְהַלָּא
לְתִתְּתָא, בְּרֵהָאֵי קָרָא, דְכִתְבָּחָ וְתִתְצַבָּ אֲחוֹתָו מִרְחֹוק.
אֲחוֹתָו דְמָאָן. אֲחוֹתָו דְהָאֵי אֵיהָ, דָקָרָא לְכִנּוּסָת יִשְׂרָאֵל
אֲחוֹתִי, כַּמָּה דָאַת אָמֵר (שיר השירים ה) פַתְחֵי לֵי אֲחוֹתִי.
מִרְחֹוק: כַּמָּה דָאַת אָמֵר, (ירמיה לא) מִרְחֹוק יְיָ נְרָאָה לֵי.
מַאי מִשְׁמָעָ. מִשְׁמָעָ דְאַיְנוֹן זָכָאיָן, עַד דְלֹא בְּחָתוֹ

לעַלְמָא, אֲשֶׁת מֹדֵעַן אִינּוֹן לְעַילָּא לְגַבֵּי כֹּלָא, וְכֹל שְׁכִנָּה. וּמִשְׁמָעַ דְּבָרָשְׁתָּהוֹן דְּצִדְיקִיָּא, אֲתָמָשָׂךְ מַאֲתָר עַלְלָה, כַּמָּה דְּאָזְקִימָנָא. וּרְזָא דְּמַלְהָ אָזְלִיפְנָא, דְּמִשְׁמָעַ דְּאָבָב וְאָמָב אִיתָ לְגַבֵּי כֹּלָא, כַּמָּה דְּאֵיתָ אָבָב וְאָמָב לְגַוְפָא, בָּאָרְעָא. וּמִשְׁמָעַ דְּבָכָל סְטְרִין, בֵּין לְעַילָּא, בֵּין לְתַתָּא, מִדְכָּר וּנוֹקְבָא כֹּלָא אָתִיא וְאָשְׁתָכָה. וְהָא אָזְקִמְוָה רָזָא דְּכַתְּבָב, (בראשית א) תֹּזֵא הָאָרֶץ נְפָשׁ חַיָּה. הָאָרֶץ, דָא בְּנֵשֶׁת יִשְׂרָאֵל. נְפָשׁ חַיָּה, נְפָשָׁא דָאָדָם קָדְמָה עַלְלָה, כַּמָּה דְּאָתָמָר. אַתָּא רְבִי אָבָא וּנְשָׁקִיה, אָמָר וְדָאִ שְׁפִיר קָא אָמְרָת, וְהָכָא הוּא כֹּלָא.

זְפָאָה חֹולְקִיה דְּמִשְׁהָ גְּבִיאָה מִהִימָּנָא, עַל כָּל שָׁאר גְּבִיאִי עַלְמָא. בְּגִין כֵּה, לֹא אֲשַׁתְּדַל בֵּיהֶ בְּדָאָסְתָּלָק מִעַלְמָא, בָּר קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאָעַלְיָה לְפִרְגּוֹדִיה. וְעַל דָא סְלִיק מִשְׁהָ בְּגַבּוֹאָה עַלְלָה, וּבְדָרְגִּין יִקְרִין, מִכָּל גְּבִיאִי עַלְמָא, וּשְׁאָר גְּבִיאִי חַמְמָן בְּתַר פּוֹתְלִין סְגִיאָין.

(זכריה ג) וַיַּרְאַנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַפְּהָנוֹ הַגָּדוֹל, מַאי קָא חַמְמָא, דְּתַהּוֹה קָאִים קָמִי מְלָאָכָא, וּמִתְּלַבֵּשׁ בְּלִבּוּשִׁין מְלוּכָּלְכִין, עד דְּכְרוֹזָא נְפִיק, וּאָמָר הַסִּירוֹ הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים מִעַלְיוֹן. אָמָר רְבִי יִצְחָק, כְּתִיב הַכָּא וּעֲומֵד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, מַאי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. דְּתַהּוֹה דָאַין דִּינּוֹי, הַהְוָא

רעד מהימנא
 ציצית פקודא דא איהו
 לארכרא כל פקודי
 אוריתא בינה במא ראת
 אמר וראייתם אותו וברתם
 את כל מצות יי' ועשיתם
 אתם דא איהו סימנא
 דמלפה לאדרפרא ולמעבדא.
כתב (שמות כח) ועשית ציין
 זהב, והא אוקימנא
 רוא ציין לאתעטרא ביה
 בהנא רבא. ודא איהו ציין,
 לאסתכלא ביה עיניין,
 הדיאו סימן דעלמא עלאה,
 דאתעטר ביה בהנא רבא.
 ובנין פרך אסתבלותא דיליה
 מבפרא על עוזת
 פנים, דלא קיימא לкомיה,
 אלא פנים דקשוט, רוא דבל
 איןון פנים עלאיין, דיןון
 פנים דקשוט, פנים דאמת.
 דבלילן באמת דיעקב.
 ציצית איהו נוקבא, רוא
 דעלמא תפאה.
 אסתבלותא לאדרפרא. ציין

דכתייב ביתה, (קהלה ה) ואל
 תאמר לפני המלאך כי
 שגגה היא. מי קא משמע
 לנו. הכל בר נש דלא זכי
 בהאי עלמא, לאתעטפא
 בעטופה דמצוה,
 בלבדבשה בלבדבשה
 דמצוה. כד עיל בההוא
 עלמא, קאים בלבדבשה
 טפופה, דלא אצטראיך,
 וקאים בדין עליה.
תא חזי, כמה לבושים
 מזדקמגין בההוא
 עלמא, זההוא בר נש דלא
 זכי בהאי עלמא בלבדבשיין
 דמצוה, כד עיל לההוא
 עלמא, מלבשין ליה בחד
 בלבדבשה דאשתמודע לגבוי
 מאיריהון דגיהנום, זההוא
 בלבדבשה, ווי למאן דאתלבש
 ביה. דהא כמה במא (דף קע"ה ע"א)

דבר, צייטת נוקבא, ורא
לכל בר נש. איז לכהנא.
וتنין, אסור לאסתבל
בשבינתא, בגין
בך איתת תבלא, בגין
התבלת, איהו ברסיא
לבית קוד, ותקונא דיליה.
ורא איהו דחלא מון קדם יי
לדחלא מההוא אחר. ועל
דא וראייהם אותו זכרתם
את כל מצות יי, ורא
ברסיא דינין בה דיני
נפשות, כמה דאומחה,
כל גוונין טבון לחלא, בר

תבלא, איהו ברסיא דסליק בדינא דנפשות.

בתיב ונתנו על ציית הבנף פtile תבלת. ונתנו על הבנף לא
בתיב, אלא ונתנו על ציית. דרא איהו דחפי על שאר
חוטין. וראייהם אותו זכרתם, וכתיב, (דברים כה) זכור את אשר
עשה לך מלך. מי טמא דא. אלא לברא דבריז גדרא,
ונשכיה בלבא. כל זמנה דאובי בעי לאוכחא לבירה, הנה אמר
הוי דבר בר נשיך לך בלבא. אוף הכא וראייהם אותו זכרתם,
דרא איהו אחר דסליק נשותין למיין.

בגוננא דא, (במדבר כא) והיה כל הנשיך וראה אותו וחיה, אמא. אלא
בד סליק לעינוי, וחייב דיקננא דההוא הנשיך לייה,
הוה דחיל, וצלי קדם יי, והוה ידע דאיהו עונשא דחיביא. כל

גרדייניג במוסין, זמיגין
לאחדא ביה, ועיילי לייה
לגיינטם. ושלמה מלפאה צוח
ואמיר (קהלת ט) בכל עת יהיה
בגדיך לבנים.
תאנא ברוז דספרא
דצגיעותא,
ארבע מלכין נפקין לקדמות
ארבע. בהו תלין בענבים
באסתבלא, צרירן בהו ז'
רהייטין, סחדין סחדותא.
ולא קיימין בדורותיה.

תבלא, איהו ברסיא דסליק בדינא דנפשות.

וּמֹן דָּבָר אֲחֵר רְצִיעָה דָּאָבוֹי, דְּחֵיל מְאָבוֹי. אֲשֶׁת זִבְּרָה רְצִיעָה, אֲשֶׁת זִבְּרָה מְפָלָא. מַאן גְּרִים לֵיהּ לְאַשְׁתָּזְבָּא. הַהוּא דְּחֵמי בְּעִינָיו הַהוּא רְצִיעָה, הַהוּא רְצִיעָה גְּרִים לֵיהּ לְאַשְׁתָּזְבָּא. וּלְלָא וּרְאָה אַתָּו וְחַי, חֵמי רְצִיעָה דְּאַלְקֵי לֵיהּ, וְאַיְדוּ עֲבֵיד לֵיהּ לְאַשְׁתָּזְבָּא. אָוֹפְּכָא וּרְאִיתָם אָוֹתָו וּזְבָרְתָם, וּעֲשִׂיתָם וְדָאִ. וְאַיְלָא, הָא רְצִיעָה, דְּהָאִ יָגַרְוּם לְכֹזֶן, לְמַהֲווִי תְּבִין לְפַוְלָחָנָא דִילִי תְּדִיר, וּבְדִין וּעֲשִׂיתָם.

וְלֹא תָתְתוּרָו אַחֲרֵי לְבָבְכֶם, יְמַנֵּעַ מְגַבּוֹן בִּישִׁין אַרְחֵין אַחֲרֵנִין, וְדָאִ, לֹא תָתְתוּרָו, וְלֹא תַעֲבְרוּ בִּישִׁין. וּלְלָא סְלָקָא גְּנוּן תְּכָלָא. דָא תְּכָלָת, דְמִיא לְפִסְא הַכְּבָוד, מַה בְּפִסְא הַכְּבָוד, עֲבֵיד לְבָר נְשָׁה לְמַהֲדָה לְאַרְחָא דְמִישָׁר, לְדַבָּאָה לֵיהּ. אָוֹפְּהָאִי תְּכָלָת, עֲבֵיד לְבָר נְשָׁה לְמַהֲדָה בָּאַרְחָמִישָׁר, וְדָאִ דְכָלָא אִיתָ לְדַחְלָא מְהָאִי אַתָּר, לְמַיְהָד בְּמִישָׁר.

בְּתִיב (ישעה כה) מִבְנָה הָאָרֶץ וּמִירּוֹת שְׁמַעַנוּ צְבִי לְצִדְיק וְאָוּמָר רְזֵי לֵי וְגֹנוּ. מִבְנָה הָאָרֶץ, דָא בְּנָפְךִיָּה, דָא יְהוּ בְּנָפְךִיָּה הָאָרֶץ. וּמִירּוֹת שְׁמַעַנוּ, אַלְיָן שָׁאָר חֻטּוֹן, הַנְּפָקִין וְתַלְיָין מַאֲתָר עַלְּאָה, גַּו אַיְנוּ שְׁבִילָיִן עַלְּאַיִן, הַנְּפָקִין מַחְכָּמָה עַלְּאָה. צְבִי לְצִדְיק, דָא צִדְיק חַי הָעוֹלָמִים, דָא יְנוּן חֻטּוֹן אַיְנוּ שְׁפִירָו דִילִיה, דְהָא מְגִיה נְפָקִין, וּכְלָחָוטָא בְּלִילָא בְּתְרִין סְטְרִין. וּכְדָא אַסְתְּבָלָנָא, אַמְּנָא רְזֵי לֵי רְזֵי לֵי, דְהָא מְגַנוּ רְזָא עַלְּאָה דְכָל מַהְיָמִנוֹתָא נְפָקִין. וּכְדָא אַסְתְּבָלָנָא בְּתְכָלָת, וְחַמְּנָא רְצִיעָה לְאַלְקָאָה, אַתָּה דְחֵילוּ לְמִדְחָל, אַמְּנָא אוֹי לֵי, דְבָנִי נְשָׁא לֹא יְדַעַי לְאַשְׁגָּחָא וּלְאַסְתְּבָלָא עַל מַה מְתַעֲנֵשִׁין לְשָׁקָרָא, בְּהָאִ בּוֹגְדִים בְּגֹדוֹ, דְהָא קּוֹרֵין קְרִיאָת שְׁמָע בְּלָא צִיצִית, וּסְהָרִין סְהָרוֹתָא דְשָׁקָרָא, וְאַלְיָן אַיְנוּ בּוֹגְדִים דְבּוֹגְדוֹ, מְשַׁקְרִי דְגַרְמִיָּהוּ.

ובגֶּד בּוֹגֶדִים בְּגֶדֶג, לְבּוֹשָׂא דְּלָהָזָן בְּלָא צִיצִית, אֲקָרֵי בְּגֶד בּוֹגֶדִים. לְבּוֹשָׂא דְּאִינּוֹן בּוֹגֶדִים דְּבּוֹגֶדֶג, דְּמַשְׁקָרִי וְסַהֲרִין סַהֲרוֹתָא דְּשַׁקְרָא בְּכָל יוֹמָא. וּוְיַלְוָן, וּוְיַלְפְּשִׁיהָזָן, דְּסַלְקָי בְּהַהְוָא בְּרִסְקִיאָא דְּתַכְלָא לְמִידָּן. וְעַלְיִיהָו בְּתִיב, (טהילים קא) דּוֹבֵר שְׁקָרִים לֹא יְכֹונֵן לְגֶגֶד עַיִּינִי, הַהְוָא בְּגֶד דְּלָהָזָן אֲשֶׁתְמַודְעָה לְגֶבֶי בְּכָל מְאַרְיָהוּן דְּדִינִין. וּוְיַלְוָן, דְּלִילָת לְזָן חַוְלָקָא בְּעַלְמָא דְּאַתִּי. וּבְאַיִן אִינּוֹן צְדִיקִיאָא, דְּמַלְבּוֹשִׁיהָזָן וְתַקְוִינִיהָזָן אֲשֶׁתְמַודְעָן לְעַילָּא, לְאוֹטְבָּא לְזָן בְּהָאִי עַלְמָא וּבְעַלְמָא דְּאַתִּי. (ע"ב) (שמות מג ע"א והיה לאות וכ"ז)

פְּקִוְדָא דָא מִצּוֹת צִיצִית, כְּלִיל תְּכִלָּת וְלִבְנָן, דִּינָא וּרְחַמִּי בְּנוֹרָא. אֲשָׁא חַוְרָא לֹא אֲכִיל, תְּכִלָּא אֲכִיל וְשַׁצִּי. (דברי הימים ב ז) וְתַאֲכֵל הַעוֹלָה, חַוְרָר מִמִּינָא, תְּכִלָּת מִשְׁמָאָלָא. עַמְוִדָא דְּאַמְצָעִיתָא יְחֻוד בֵּין תְּרוּיִיהָו, יְרוֹק. וּבְגִין דָא אַוקְמוֹה מְאַרְיִי מִתְגִּנִּיתִין, מַאיְמָתִי קָוְרִין אֶת שְׁמָעָבְשָׁחָרִית, מַשְׁיכִיר בֵּין תְּכִלָּת לִבְנָן. וּבְגִין דָא **תַּקְיִינוּ פְּרִשְׁתָּלָח צִיצִית לְמַקְרֵי לְהַבִּיחָדָא.**

השלמה מההשניות (סימן ד)

פָּתָח רַבִּי נְהֹרָאִי בְּפְרִשְׁתָּלָח צִיצִית וְדָרְשָׁן, (במדבר טו) וְעַשֵּׂן לְהָם צִיצִית עַל בְּגַפְיָהָם לְדוֹרוֹתָם. **מַאי שְׁנָא דְּהָכָא וּבְשַׁבְּתָה לְדָרְתָּם חָסֶר,** דְּכִתְבָּה, (שמות לא) **לְעַשּׂות אֶת הַשְּׁבָּת לְדָרְתָּם, חָסֶר.**

דַתְגִיבָן. תָקִנוּ פֶרְשָׁת צִיצִית בְקָרְיָא תְשִׁמְעַ. וּבְדִירָתוֹ
שֶׁל אָדָם, גַמְצָא פֶרְשָׁת קָרְיָא תְשִׁמְעַ, חוֹזֵ
מִפְרָשָׁת צִיצִית, שְׁחָסֵר מִשְׁם. בָמָה בְשָׁלָם. אֲלָא
כַשְׂאָדָם מִתְעַטֵּף בְבֵיתוֹ בְצִיצִית, וַיֹּצֵא בּוֹ לְפִתְחוֹ,
הַרִי בְשָׁלָם.

וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֵׁמֶח בּוֹ, וּמְלָאֵךְ הַמִּזְבֵּחַ זֹז מִשְׁם
וְהַיִנְבוֹן לְדָרְתָּם, שִׁיחֵיה שְׁלִים. וַיֵּצֵא מֶפתח
בֵּיתוֹ בְּמִצְוָה זֹז, וּמְלָאֵךְ הַמִּשְׁחִית זֹז מִשְׁם וּגְנִיזָּל
הָאָדָם מִכֶּל נָזָק. מִגְּלֹן. מִמְּמָאי דְּכַתִּיב מִזּוֹז,
מִאוֹתִיּוֹתִיו מִשְׁמָעַ, זֹז מִזְׁוֹת. שְׁלָא גִּימָן לוֹ רִשות
לְחַבֵּל, וּזֹז מֶפתחוֹ.

בשְׁבַת דכְתִיב לְדָרְתֶם, מֵאִ טֻמָא. מִפְנֵי שְׁבִיוֹן
שְׁקִידְשׁ הַיּוֹם, דִירְתֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל צְרִיכָה
לְהִיוֹת בָגֵר דָלוֹק, וְשַׁלְחֹן עֲרוֹךְ, וְמַטָה מִמּוֹצָעָת
וְדִירָתֶן מִתוֹקְנָת בְּדִירָת חַתָן לְקַבֵּל בּוֹ הַפְלָה. וּמֵאִ
בְּיהִוָה. שְׁבַת הִיא כָלָה. וְלֹעֲזָלָם אֵין מַכְנִיסֵין אָוֹתָה אֶלָא
בְּדִירָה מִתוֹקְנָת לְכִבּוֹדָה, כַּפִי הַרְאֵוי לָהּ. וְעַל דָא
בְּתִיבָה, לְעַשּׂות אֶת הַשְׁבָתָה. וּבְתִיבָה, לְדָרְתֶם, לְהַכְנִיס
בָה כָלָה קָדוֹשָה לְדִירָתָה וְלְהִיוֹת בַתּוֹכָה.

בשעה שקידש היום, וכלה זו באה, ואינה מוצאה דירה מתוקנת, ושולחן ערוך, ונגר דלוק. פלה

זו אומerta, אין דירה זו מישראל. בין ובין בני ישראל כתיב, אין זה מישראל, אין דירתו לקדושה. על כן צרייך היפר קדושה בבית. ועל דא כתיב לדורתם, בשפת ובציצית.

אמר רבי בהוראי, אסחדנא, על מאן דגפק מתרע ביתה בעיטופה דמצוה, ותפילין בראשו, בשעה דגפיק בין תריין פרעון, אוזמגא שכינה עלייה. ותריין מלאכין דקיעמין עלייה, חד מימינא, חד משמאלה, וכולhone מלויין לייה עד כי בניתא, וمبرכין לייה. וחד מקטרגא דאייה קיימת קמי פתיחי דבר נש איזיל מבתריהיג, ועל פרחיה אתייב ואמר אמרן. (עד כאן מההשומות)

השלמה מההשומות (סימן ה)

ספר הבahir

מאי טעם אנו מטילין תכלת באציצית, ומאי טעם שלשים ושטים. משל למה הדבר דומה למלה שהיה לו גן נאה ולו שלשים ושטים נתיבות ושם שומר עלייהן, והודיעו לבחדו אותן הנתיבות. אמר לו, שומרים לך בהם בכל יום ובכל זמן שתדריכם שלום לך.

מה עשה השומר, אמר, אם אני אהיה לבחדי באלה

הנתיבות, אֵי אִפְשָׁר לְשׁוֹמֵר אֶחָד לְקָיִם אֵלֹו
הנתיבות. וְעוֹד כִּי יֹאמְרוּ הָעוֹלָם, כִּילִי הוּא מֶלֶךְ זֶה
וְשׁוֹמֵר זֶה. לְכֹךְ שֶׁם שׁוֹמֵר זֶה, שׁוֹמְרִים אַחֲרִים עַל
הנתיבות אֶלְהָה שְׁהָן שְׁלֹשִׁים וּשְׁתִים נתיבות.

וּמְאֵי טֻמְאָה דְּתַכְלָת אִמְרָה הַשׁוֹמֵר שֶׁמְאָה יֹאמְרוּ
הַשׁוֹמְרִים, הַגָּן שֶׁלִי הוּא. בְּתוֹן לְהָם סִימָן, רָאוּ
הַסִּימָן לְמֶלֶךְ שֶׁהוּא שְׁלוֹ, שַׁהְגַּן הַזֶּה וְאֶלְהָה הַנְּתִיבָות
הוּא תְּקִנָּם, וְאַנְּם שֶׁלִי וְהַגָּה חֹתְמוֹ.

מְשֻׁלָּל לִמְהָה הַדָּבָר דּוֹמָה לְמֶלֶךְ וּבְתוֹן שְׁהָיו לְהָם עֲבָדִים,
בְּקַשׁו לִילֶךְ מַרְחוֹק, פְּחָדוּ מִן אִימָת הַמֶּלֶךְ. בְּתוֹן
לְהָם הַמֶּלֶךְ סִימָנוֹ. פְּחָדוּ מִן הַבַּת וּנְתַבָּה לְהָם סִימָן.
אָמָרִי, מַעַתָּה בְּשַׁנִּי סִימָנֵין אֵלֹו (תְּהִלִּים קב"א) זֶה יִשְׁמַרְךָ
מִכֶּל רָע, יִשְׁמַר אֶת נְפָשֶׁךָ. (עוד שם) וּמְאֵי בִּיהִי, אָרֶץ
דְּנַחֲצָבָה מִמְּבָה שְׁמִים וְהִיא כְּסָאוֹ שֶׁל הַקָּדוֹש בָּרוּךְ
הוּא. וְהִיא אָבָן יִקְרָה, וְהִיא יִם הַחֲכָמָה. וּכְגָדָה תְּכָלָת
בְּטַלִית צִיצִית.

דָּאָמָר רְبִי מַאיָּר, מַה בְּשַׁתְנָה (דָּאָמָר) תְּכָלָת מִכֶּל מִינִי
צְבֻוּגִין, מִפְנֵי שְׂתִכְלָת דּוֹמָה לְיִם. וְהִים דּוֹמָה
לְרַקְיעַ וּתְרַקְיעַ דּוֹמָה לְכִסְאַה הַכְּבָוד. שֶׁבָּאָמָר (שְׁמוֹת כ"ד)
וַיַּרְאֵו אֶת אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רְגָלָיו בְּמַעַשָּׂה לְבִנְת
הַסְּפִיר וּבְעַצְם הַשָּׁמִים לְטַהַר וּכְתִיב בְּמִרְאָה אָבָן סִפְיר
דָּמוֹת כִּסְאָ. (ע"ב): (עד כאן מההשומות)

(דף קע"ה ט"ב)

אמר רבי יהודה, כמה סהדי עביד קידשא בריך הוא **לאסחדא** בהו בبني נשא, וכלהו בעיטה ובסהדותא קיימין לקבלה. קם בצפרא אוושיט רגליים למאה, סהדייא קיימין לקבלה, מכריזין ואמרין, (שםואל אב) רגלי חסידיו ישמור וגוו. (קהלת ד) שמור רגליך כאשר תליך. (משל לד) פלט מעגל רגליך. אפתח עינובי לאסתכלא בעלםא, סהדייא אמר, (משל לד) עיניך לנכח יביטה. קם למלא, סהדייא אמר (תהלים לד) נוצר לשונך מרע וגוו. אוושיט יdoi במליע עלמא, סהדייא אמר (תהלים לד) سور מרע ועשה טוב.

א' צית להו, יאות. **וא'** לא, כתיב (ובריה ג) והשtron עומדים על ימינו לשטנו. כלחו סהדיין עליה בחובוי לעילא. **אי בעי בר נש לאשתדל** באפולחנא דקידשא בריך הוא, כלחו סהדיין סיגורין קמיה, וקיימין לאסחדא עליה טbane, בשעתא דאצטריד ליה.

קם בצפרא, מברך כמה ברבאן. אנחנו תפליין בראשיה בין עינובי. **בעי לזקפא רישיה,** חממי שמא קדיישא עלאה, אחד ורשים על רישיה. ורצוועין תליין מהאי גיסא ומhai גיסא על לביה. **הא אסתבל ביקרא דמאריה.** אוושיט יdoi, חממי ידא אחרא, מתקשרא

בקשוֹרָא דְשִׁמָּא קָדִישָׁא. אהֶדר יַדְיָה וְאַסְתָּפֵל בִּיקְרִיה
דְמָאֵרִיה. אַתְעַטֵּף בְּעַטְוֹפָא דְמַצּוֹה, בְּאַרְבָּעַ זְיוּנִין
דְכָסּוֹתִיה, אַרְבָּעַ מְלֻכִין נְפָקִין לְקָדְמוֹת אַרְבָּעַ. אַרְבָּעַ
סְהָדִי קָשָׁוט דְמַלְכָא, תְּלִיָּא מְאַרְבָּעַ זְיוּנִין, וְתְלִיָּין בְּהָוָה
פָעָנְבִים בְּאַתְפָּלָא.

מָה אַתְפָּלָא, דְאֵיהָוָה חַד, וְתְלִיָּין בְּיהָ כִּמָּה עֲנָבִים, מְהָאֵי
סְטָר וְמְהָאֵי סְטָר. בֶּךָ הָאֵי, מַצּוֹה חַדָּא, וְתְלִיָּין בְּיהָ
כִּמָּה עֲנָבִים, וּזְגִינִין וּזְמוֹרִינִין צְרִירִין בְּהָוָה, שְׁבָעָה רְהִיטִין
אַלְיָין אַיְגָנוֹן שְׁבָעָה צְרִירִין דְתְכִלְתָּא, דְבָעִי לְכָרְכָא בְּיהָ
בְּכָל חַד וְחַד, אוֹ לְאַסְגָּאהָ עד תְּלִיסָר, מְאָן דִּיוֹסִיף, לֹא
יְוֹסִיף עַלְיָהָוָה עַל תְּלִיסָר. מְאָן דִּימְעַט, לֹא יְמַעַט
מְשִׁבְעָה.

וְתַאֲגָא, הָאֵי תְכִלָּת, הוּא רְזָא דְדָוד מְלֻכָּא. וְדָא חַוְטָא
דְאַבְרָהָם, דְזַכָּה בְּיהָ לְבָנָיו בְתְרוֹי. מַאי תְכִלָּת.
תְכִלָּת דְכָלָא. (וְדָא) רַבִּי יְהוֹדָה אָוֹמֵר, כְּסָא הַכְּבָוד אַקְרָרִי.
רַבִּי צִחְקָה אָמֵר, שְׁבָעָה בְּרִיכָן דְאֵיהָיָ שְׁכִינָתָא שְׁבִיעַתָּא
דְכָלָא וְדָא. דְהָא הִיא מִתְבָּרְכָא מִשְׁיַתָּא אַחֲרָנִין,
עַל יַדְךָ דְצִדְיק. וְאֵי תָלַת עַשֶּׂר, תָלַת עַשֶּׂר אַיְפָנוֹן, כִּמָּה
דְאוּקָמוֹת בְתָלַת עַשֶּׂר מְכִילָן. וְהָאֵי הִיא פִתְחָא דְכָלָהוָן.
וְהָאֵי חַוְטָא חַד, וְרַשִּׁימָא בְגֻוֹנָהָא, וְגֻוֹנָא דִילָה נְפִיק,
מַחְדָ נְגָנָא דְאַזְיל בָּיִם כְּפָרָת. וּכְגָרָת עַל שְׁמָה

אתקרין. ועל דא, כפנור היהת תלוי לעילא מערסא דוד, דהא (דוד) ודאי איהו כפנור דוד מגנון מאלו, למלכא קדיישא עלאה. ובגין כה, גונבי עיל עד רקיעא, נמרקייע עד כורסייא.

והכא כתיב מצוה, כמה דעת אמר (מלכים ב יח) מצות המלך היא. (אסתר ג) מודיע אתה עובר את מצות המלך. (חמיה יא) כי מצות המלך. ותאנא, יסודא ושרשה במלך אמתעטرين בחדא. והאי הוא כתרא ופתחא לכל שאר כתריין. דכתיב, (תהלים קיח) פתחו לי שער צדק. וכתיב, (תהלים קיח) זה השער לי. ועל דא כתיב, וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות יי', לאכללא בהאי כל שאר כתריין. ועל דא איבון סתדי סהדותא, ולא קיימי בדוכתינו בגין דאייה מצות.

ותגבין, תשמייש מצוה, בזורקין. ואיתימא, הא לויל בערבה וכו', תשמיישי קדושה איבון, אמא' בזורקין. אלא תשמיישי קדושה, בגין דרשימין בפתיבה דשמא קדיישא.

אמר רבי יצחק, איבון חוטין, לאחזהה היהת תלין מפנין ומפנין, לד' סטרי עלמא, מהאי אחר. ואיה שלטה על פלא. ברזא דלב, דאייה לבא דבל הא עלמא, ולבא דעלאי, ותלייא בלב עלאה. וככל הויא

בְּלֹב, דָּנַפְקָמַחֲכָמָה עַלְאָה. אמר רַבִּי יִצְחָק, שְׁעוֹרָא דְּהָאֵי, (ס"א ואורכא) דְּהָאֵי, אָפָמֶר בְּאַתְּוֹן גְּלִיפָן דְּרַבִּי אַלְעֹז.

אמר רַבִּי יְהוֹדָה, אמר קָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מְאָן דְּבָעֵי לִמְהֻךְ בְּתַר דְּחַלְתִּי, יְהֻךְ בְּתַר לְבָא דָא, וּבְתַר עִינְגִּין דְּקִיְמִין עַלְהָה. מְאָן אִינְפּוֹן עִינְגִּין. פְּמָה דָאָת אָמַר, (תְּהִלִּים ל"א) עִינְגִּי יְיָ אֶל צְדִיקִים אָבֵל אַתָּם לֹא תַּתְוֹרוּ אַחֲרֵי לְבָבְכֶם וְאַחֲרֵי עִינְגִּיכֶם. מַאי טְעַמָּא (דף קע"ו ע"א) בְּגִין דָאָתָם זָנוּגִים אַחֲרֵיהֶם.

אמר רַבִּי חַיָּא, מַאי טְעַמָּא הַכָּא יְצִיאַת מִצְרִים, דְּכַתִּיב אֲשֶׁר הָזִאתִי אַתָּכֶם מִארְץ מִצְרִים. אַלְא, בְּגִין דְּכֶד נִפְקָוּ מִמִּצְרִים, בְּהָאֵי חִילְקָא עַלְהָה. וּבְהָאֵי, קָטִיל קָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָטוֹלָא דְמִצְרִים. וּעַל דָא בְּאַתְרִיהָ אַתְדָכֶר, וּבְאַתְרִיהָ אַזְדָהָר לְהֹו בְּדָא. מַאי בְּאַתְרִיהָ. בְּגִין דְּהָאֵי מִצּוֹהָה, הִיא אַתְרֵד דִילָה.

תָּאִגֵּי רַבִּי יִסָּא, כתיב (מיבכה ז) כִּימִי צָאַתְךָ מִארְץ מִצְרִים אַרְאָנוּ נִפְלָאוֹת. כִּימִי, כִּיּוֹם מִפְעֵי לִיהְיָה, דְהָא בְּחֵד זָמְנָא נִפְקָוּ וְלֹא אַתְעַבְבּוּ. אַלְא אִינְפּוֹן יוֹמִין עַלְאַיִן, דְּאַתְבְּרָכָא בְּהֹו כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. כֹּה זָמִין קָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַפְקָא לְהֹו לִיְשָׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא, וּכְדִין כתיב (ישעה יב) וְאִמְרָתָם בַּיּוֹם הַהוּא הַוֹּדוֹ לְיִי קְרָאוּ וְגוֹ, זָמְרוּ יְיָ כִּי

גאות עשה מודעת זאת בכל הארץ. מי מודעת זאת. בגין דהשתא אשתחמودעא זאת בעטופא דעתזוה. בההוא זמנא אשתחמודעא זאת, בכמה במושין דילה, דיעביד קודשא בריך הוא אתין ונסין בעלמא, בדין כתיב (וכבירה י) ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד. ברוך יי לעולם אמן ואמן. מלוך יי לעולם אמן ואמן.

פרק קרא

ויקח קרא בן יצחר בן קהת בן לוי וגוו. רבי אבא פתח (תהלים יט) הנחמדים מזוהב ומפוז רב ומתויקים מדבש ונופת צופים. כמה עלאין פתגמי אוריתא, כמה יקירים איבון, תאיבין איבון לעילא, תאיבין איבון לכלא. בגין דאיבון שמא קדיישא. וכל מאן דاشתדל באוריתא, אשתדל בשמא קדיישא, ואשתזיב מפלא, אשתזיב בעלמא דין, ואשתזיב בעלמא דעת. תא חז, כל מאן דاشתדל באוריתא, אחיד באילנא דחזי. פיון דאחד ביה, בכלא אחיד, דכתיב, (משלו ג) עז חיים היא למחזיקים בה וגוו.

רבי יצחק אמר, כל מאן דישתדל באוריתא, חירו אית ליה מפלא, חירו ממיתה, כמה דאמאן. בגין דחרו עלייה שריא, ואחד ביה. אילו ישראל מתעטרין

גאות עשה מודעת זאת בכל הארץ. מי מודעת זאת. בגין דהשתא אשתחמودעא זאת בעטופא דמצוה. בההוא זמנה אשתחמודעא זאת, בכמה במושין דילה, דיעביד קודשא בריך הוא אתין ונסין בעלמא, בדין כתיב (וכരיה י) ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד. ברוך יי' לעולם אמן ואמן. מלוך יי' לעולם אמן ואמן.

פרק קרא

ויקח קרא בן יצחר בן קהת בן לוי וגוו'. רבי אבא פתח (תהלים יט) הנחמדים מזוהב ומפוז רב ומתויקים מדבש ונופת צופים. כמה עלאיין פתגמי אוריתא, כמה יקירים איבון, תאיבין איבון לעילא, תאיבין איבון לכלא. בגין דאיבון שמא קדיישא. וכל מאן דاشתדל באוריתא, אשתדל בשמא קדיישא, ואשתזיב מפלא, אשתזיב בעלמא דין, ואשתזיב בעלמא דעת. תא חזין, כל מאן דاشתדל באוריתא, אחיד באילנא דחזי. פיון דאחד ביה, בכלא אחיד, דכתיב, (משלו ג) עז חיים היא למחזיקים בה וגוו'.

רבי יצחק אמר, כל מאן דישתדל באוריתא, חירו אית ליה מפלא, חירו ממיתה, כמה דאמאן. בגין דחררו עלייה שריא, ואחד ביה. אילו ישראל מתעטרין